

Mária, pútnička nádeje: jej cesta viery s Ježišom (7)

Tlačová kancelária Svätej stolice zverejnila text katechézy pápeža Františka k cyklu „Ježiš Kristus, naša nádej“ v rámci Jubilejného roka 2025.

05.03.2025

I. Ježišovo detstvo

„Synu, prečo si nám to urobil?“ (Lk 2,49). Nájdenie Ježiša v chráme

Evanjelium podľa Lukáša (Lk 2,46.48-50)

Po troch dňoch ho našli v chráme sedieť medzi učiteľmi; počúval ich a kládol im otázky. [...] Keď ho zazreli, strípili od údivu a jeho matka mu povedala: »Synu, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec a ja sme ťa s bolesťou hľadali. On im odvetil: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im povedal.

Drahí bratia a sestry, pekný deň!

V tejto záverečnej katechéze o Ježišovom detstve sa sústredíme na udalosť, keď dvanásťročný Ježiš zostal v chráme bez vedomia svojich rodičov. Tí ho úzkostlivo hľadali a našli až po troch dňoch. Tento príbeh

nám ponúka zaujímavý dialóg medzi Ježišom a Máriou, ktorý nám pomáha zamyslieť sa nad *cestou Ježišovej matky*, ktorá vôbec nebola jednoduchá. Mária prešla dlhú duchovnú púť, počas ktorej stále viac prenikala do tajomstva svojho Syna.

Pripomeňme si niektoré dôležité momenty tohto jej putovania. Na začiatku tehotenstva navštívila Alžbetu a zostala u nej tri mesiace, až do narodenia malého Jána. Keď bola v deviatom mesiaci, kvôli sčítaniu ľudu odišla s Jozefom do Betlehema, kde porodila Ježiša. Po štyridsiatich dňoch sa obaja vybrali do Jeruzalema, aby ho predstavili v chráme, a potom sa tam každoročne vracali na púť. Keď bol Ježiš ešte malý, utiekli pred Herodesom do Egypta, kde ostali dovtedy, kým kráľ nezomrel. Potom sa vrátili nazad do Nazareta. Mária bola prítomná aj vtedy, keď Ježiš dospel a začal svoje verejné účinkovanie, a významne

zasiahla na svadbe v Káne Galilejskej. Potom ho nasledovala „z diaľky“ až do Jeruzalema, cez jeho utrpenie a smrť. Po zmŕtvychvstaní zostala v Jeruzaleme ako Matka učeníkov, posilňujúc ich vieru v očakávaní vyliatia Ducha Svätého.

Na tejto ceste je Mária skutočnou pútničkou nádeje – v najhlbšom zmysle sa stáva „dcérou svojho Syna“, prvou učeníčkou. Mária priniesla na svet Ježiša, Nádej celého ľudstva: živila ho, pomáhala mu rásť, nasledovala ho a sama sa ako prvá nechala pretvoriť Božím slovom. Ako povedal Benedikt XVI., Mária je v Božom slove ako doma, „vychádza z neho a vracia sa k nemu s prirodzenou samozrejmosťou. Ona hovorí a myslí spolu s Božím slovom [...]. Jej myšlienky sú v súlade s Božími myšlienkami, jej vôľa je v súlade s Božou vôľou. Tak preniknutá Božím slovom sa mohla stať Matkou Vteleného Slova“ (porov. encyklika

Deus caritas est, 41). Táto jedinečná jednota s Božím slovom ju však neuchránila od náročného „učenia sa“ v živote viery.

Skúsenosť straty dvanásťročného Ježiša počas výročnej púte do Jeruzalema ju natoľko vystrašila, že sa pri ostrom napomenutí Synovi stala hovorkyňou aj za Jozefa: „Synu, prečo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec a ja sme ťa s bolesťou hľadali“ (*Lk 2,48*). Mária a Jozef zažili bolesť rodičov, ktorí stratili dieťa: obaja si mysleli, že Ježiš je v sprievode príbuzných, ale keď sa celý deň neukázal, začali ho hľadať a vrátili sa späť. Keď napokon prišli do chrámu, našli toho, koho ešte nedávno chránili ako malého chlapca, zrazu akoby dospelého: diskutoval o Písme a v rozhovoroch s učiteľmi Zákona im bol rovnocenným partnerom.

Na Máriine vyčítavé slová Ježiš reaguje odzbrojujúcou jednoduchosťou: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ (Lk 2,49). Mária a Jozef tomu nerozumejú: tajomstvo Boha, ktorý sa stal dieťaťom, presahuje ich chápanie. Rodičia tohto vzácneho Syna si želajú ochrániť ho pod krídlami svojej lásky. Ježiš si však chce naplno uvedomiť svoje povolanie Syna Otca, ktorý mu dáva úlohu slúžiť a žiť v lone jeho Slova.

Evanjeliové rozprávanie o Ježišovom detstve podľa Lukáša sa uzatvára poslednými Máriinými slovami, v ktorých pripomína Jozefovo otcovstvo voči Ježišovi, a prvými Ježišovými slovami, v ktorých uznáva, že toto pozemské otcovstvo pramení z otcovstva nebeského Otca, ktorému patrí najvyššie miesto.

Drahí bratia a sestry, podobne ako
Mária a Jozef, plní nádeje, aj my sa
vydajme po stopách Pána, ktorý sa
nedá uzavrieť do našich predstáv a
nedá sa nájsť na nejakom
konkrétnom mieste, ale v láskyplnej
odpovedi na nežné Božie otcovstvo –
v tej odpovedi, ktorá sa prejavuje
životom Božích detí.

*Preklad Slovenská redakcia
Vatikánskeho rozhlasu – Vatican
News, Martin Jarábek*

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/maria-putnicka-nadeje-jej-
cesta-viery-s-jezisom/](https://opusdei.org/sk-sk/article/maria-putnicka-nadeje-jej-cesta-viery-s-jezisom/) (20.02.2026)